

[Paul Holt.]

ganske kort meddele vor Gruppens Stilling til de her foreliggende Ændringsforslag.

Vi kan tilslutte os Flertallets Ændringsforslag, og hvad angaar de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, agter vi at stemme for de af Mindretallet under Nr. 9, 10 og 16 stillede Ændringsforslag. Det forekommer os at være nødvendigt, at der i Loven bliver indføjet en Bestemmelse vedrørende de omtalte Socialraadgivere.

De af Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre stillede Ændringsforslag kan vi ikke anbefale at stemme for, men maa anbefale at stemme for det af Flertallet stillede Ændringsforslag og for de af den højttærede Minister stillede Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Kjør): Jeg takker Udvalget for den uhyre Interesse, hvormed det har taget fat paa og gennemført Arbejdet med Lovforslaget. Desværre kan jeg ikke takke Udvalget for opnaaet Enighed. En saadan er nemlig ikke opnaaet, ja, man er end ikke naaet saa vidt i den Retning, som jeg troede man var naaet. Jeg har nemlig opfattet det saadan, at ogsaa Kommunerne var imod de af de Konservative og de Radikale stillede Ændringsforslag. Jeg forstaar nu, at det ikke er Tilfældet. Det betyder maaske, at Partiet har lige saa let ved at skifte Standpunkt, som det har ved at skifte Ordfører, eller som vi andre har ved at skifte Skjorte; men det skal jeg ganske overlade til Partiets egne Overvejelser.

Egentlig talt er der jo kun eet Spørgsmaal, som der er ved at blive Strid om, nemlig om, hvorvidt ikke alene Embedslæger eller visiterende Læger, men ogsaa praktiserende Læger skal have Ret til at yde Patienter, der lider af Kønssygdomme, vederlagsfri Behandling. Lovforslaget forudsætter, at det ikke sker, at det kun bliver Embedslæger og visiterende Læger, der faar denne Rettighed, og jeg har under det Udvalgsarbejde, der er foregaaet, maattet fastholde dette Standpunkt, naturligvis ikke fordi jeg har noget imod de praktiserende Læger, tværtimod, men alene fordi jeg, efter alt hvad der forelaa for mig, fandt det urigtigt og finansielt uforvarligt. Med Hensyn til det første vil jeg ikke opstille mig

som sagkyndig, det er jeg ikke. Jeg har i den Henseende maattet henholde mig til den Sagkundskab, som jeg nu engang inden for Ministeriets Rammer har til Raadighed i disse Sager. Disse sagkyndige, som dog i første Række beskæftiger sig med Kønssygdommens Bekæmpelse, har paa ethvert Tidspunkt fastholdt det Standpunkt, at det var uforvarligt at gaa til at lade de praktiserende Læger behandle Tilfældene. Det ærede Medlem Fru Erna Sørensen siger, at hun har talt med Læger. Ja, men jeg ved ogsaa, at det ærede Medlem i alt Fald har hørt paa, hvad det, man vel kan kalde den højeste Sagkundskab paa disse Omraader, har sagt; det var ogsaa Læger, og var der, naar alt kommer til alt, ikke mere Grund til at tage Hensyn til denne Sagkundskab end til den mere eller mindre tilfældige praktiserende Læges Sagkundskab? Jeg mener det. Naar Ministeriet og jeg mener det rigtigst, at de praktiserende Læger ikke faar Ret til for offentlig Regning at behandle Tilfælde af Kønssygdomme, er det, fordi en saadan Tilstand vilde medføre, at mange Læger kun vilde komme til at behandle et Tilfælde i Ny og Næ, maaske ikke engang eet Tilfælde om Aaret. Det vil betyde, at disse Læger ikke har og ikke faar den Erfaring, som — det tror jeg i alt Fald det ærede Medlem Hr. Mogens Fog vil indrømme mig — en Læge skal have paa det Omraade, der her er Tale om. Faar man derimod Embedslæger eller visiterende Læger til at foretage Behandlingen, bliver der nødvendigvis et noget større Klientel, der bliver noget mere Anledning for den enkelte til at indhøste Erfaringer, og han vil formentlig ifølge sin Stilling ogsaa i højere Grad føle sig forpligtet til at indhente saadanne, end hvis han staar som ganske almindelig praktiserende Læge. Jeg tror altsaa paa, at den lægelige Behandling vil blive den bedste, naar man følger Lovforslaget, og jeg henviser endnu en Gang til Sagkundskaben, ogsaa den Sagkundskab, der var samlet i den Kommission, som har afgivet Betænkningen, den Sagkundskab, hvori ogsaa Almindelig dansk Lægeforening var repræsenteret. . . . (*Hans Thyge Jacobsen:* Ja, Gud bedre det!) . . . Ja, der er et og andet i hele denne Historie med Lægeforeningens Repræsentation, som jeg ogsaa siger: Gud bedre det, til, men jeg er ikke helt sikker paa,